

Рішенням Кривої 16 червня 2013р.

Мистецькі нотки учнівського життя

Понад два роки Олександр Лаворик, не шкодуючи сил і щиро молячись, створював ікону. Тож цілком справедливо, що витвір місцевого художника став надбанням нашого краю, а етапи його творчості вивчають у місцевих школах.

Для школярів Синівської ЗОШ І-ІІІ ст. гарною нагодою доторкнулися

до прекрасного став урок на тему: «Усний твір-опис за іконою О. Лаворика «Чорнобильський спас», проведений у 8 класі. 45 хвилин учні із задоволенням слухали про специфіку написання ікони, і, щонайголовніше, йшлося не лише про теоретичні моменти її створення, а й духовні аспекти, які є першочерговими в будь-якому творчому процесі й вдихають у авторський твір життя.

Цікаво було на уроці тому, що про все розповідав сам Олександр Ростиславович, який завітав до школи, аби відкрити таїну створення ікони.

Ні для кого не секрет, що написання картини має свою специфіку й вимагає багато зусиль, а що казати, коли мова йде про написання святині. Певно, мабуть, саме тому автор ікони «Чорнобильський спас» шукав благословення на добре діло в архієпископа Рівненського й Острозького Варфоломія, а отримавши його, писав про те, про що знав не із чуток.

Олександр Лаворик повідав школярам, що йому, ліквідаторові наслідків аварії на ЧАЕС, тема Чорно-

біля надзвичайно близька, як і всім країнам, котрі далекого 1986, лишивши свої домівки, рятували світ від атому. Саме вони й стали ініціаторами написання ікони «Чорнобильський спас» для міста Рівного. Голова обласного об'єднання Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Союз-Чорнобиль-Україна» замовив написання ікони уродженцеві Рівненщини.

Минуло довгих два роки й чотири місяці, доки ікона побачила світ. Ураз на полотні ожила ціла епоха історії й переживань людей. А основна її складова - віра, яка уособлюється зображеннями Ісуса Христа, Богородиці, Архангела Михаїла, які моляться на білій хмарі.

Знизу під ними – постаті, душі померлих від радіаційного ураження ліквідаторів. Бог рятує душі, чорнобильці-ліквідатори – землю й життя на землі. Тобто, на іконі зображено Божу рать – чорнобильців-рятівників. Вони виконали Божу заповідь „Не убий!“, не лише не пролили чужої крові, а й свого життя не пошкодували.

Знайшлося на іконі місце й безлистій сосні, яка найбільше з усіх дерев і рослин поглинула радіації, атомній станції, зірці Полин, яка падає й символізує попередження про страшну біду. І лише маленькі вкраплення зелені та квітів, зображені тут, символізують надію на життя.

Ось так за допомогою мистецьких витворів художники нашого краю сторінка за сторінкою відтворюють історію України й посередництвом прекрасного несуть цю інформацію загалу. Тож, лишається щиро тишитися, що ікона Олександра Лаворика «Чорнобильський спас» перебуватиме в Пантелеймонівському храмі м. Рівного, де не тільки ліквідатори, але й усі охочі зможуть схилити голови у хвилини мовчання, а синівські школярі значно розширять горизонти власного світосприйняття.

Надія РОМАНЧУК.
с. Синів.